

Savonlinnan kaupunginhallitukselle

Antaessani kaupunginhallituksen 22.2.2021 pyytämää selitystä, kuvittelin antavani selityksen pyydetysti kunnallislain 85 § mukaisesti kaupunginhallitukselle, en kaupungin ulkopuoliselle taholle. Hämmästyin suuresti, kun havaitsin kaupunginhallituksen 31.3.2021 esityslistan 154 § sisältävän eläkkeellä olevalta rikosoikeuden professori Pekka Viljaselta pyydetty kommentit (18.3.2021) selitykseeni. Tätä samaa näyttää hämmästelevän myös Pekka Viljanen todetessaan (18.3.2021) ”On hämmäntävää, että kommenttien pyytäminen minulta on tullut tarpeelliseksi”.

Kaupunginhallituksen 31.3.2021 esityslistan 154 § selonteossa tai esityksessä ei ole lainkaan virkavastuisen esittelijän arvioita selityksestäni tai virkavastuista selkeää esitystä asiasta osaltani. Kun selitykset on pyydetty kultakin henkilöltä erikseen ja osalta pyydetään selitystä kokonaan eri asioista, lienee selitysten pohjalta tehtävän päätöksenkin oltava kutakin henkilöä erikseen koskeva, ei kollektiivinen.

Oman oikeusturvani kannalta pidän välttämättömänä ottaa kantaa Pekka Viljasen selitystäni koskeviin kommentteihin. Samasta syystä pyydän liittämään tämän kirjelmän asian käsittelyn asiakirjoihin.

Ymmärtääkseni Pekka Viljaselta on pyydetty kommentteja nimenomaan rikosoikeuden asiantuntemuksen perusteella. Osa hänen kommenteistaan koskee kuitenkin osaltanikin hämmäntävästi aivan muuta.

Pekka Viljanen toteaa, että minun ””voidaan olettaa tuntevan kuntalakia siinä määrin, että maininta selityksen pyytämisestä ”kuntalain 85 §:n mukaisesti” osoittaa riittävän selvästi, missä tarkoituksessa selitystä on pyydetty”. Laki ei tunne tällaista olettamaa, vaan kuten Pekka Viljanen lausunnossaan 4.2.2021 toteaa kaupunginjohtajan kuulemisen osalta, kuulemisen tarkoituksen on ilmentävä päätöksestä selkeästi. Jos näin on kaupunginjohtajan osalta, on näin oltava myös minun osaltani.

Kuten 8.3.2021 antamassani selityksessä totean, kaupunginhallitus on 22.2.2021 pyytänyt minulta ainoastaan kuntalain 85 § mukaista selitystä ”liitteenä A olevassa lausunnossa esitetyistä kaikista seikoista”. Kyseinen liite A on Pekka Viljaselta tilattu lausunto. Minulla ei ollut mahdollisuutta tai oikeutta tulkita, mitä muuta kaupunginhallituksen selityspyyntö voisi tarkoittaa, kuin selitystä Pekka Viljasen lausunnossa esitetyistä kaikista seikoista.

KH 31.3.2021 § 154 selostusosan mukaan ”Kommenttien mukaan lausunnon perusteina olleissa selityksissä ei ole vastattu esitettyihin kysymyksiin, vaikka kysymykset ovat selkeästi yksilöity.” Ensin on kysyttävä, mihin lausuntoon, jonka perusteena selitykset ovat olleet, tässä viitataan? Jos tarkoitetaan, että Pekka Viljasen kommenteissa (mitään erillistä muuta lausuntoa ei liene olemassa) todettaisiin, että ”kysymykset ovat selkeästi yksilöity”, tällaista toteamusta ei osaltani Pekka Viljasen kommenteista löydy. Jos tällä viitataan Pekka Viljasen kommenttiin, että erälle muille kuin minulle kaupunginhallitus on osoittanut yksilöityjä kysymyksiä, ei se poista sitä tosiasiaa, että minulta on pyydetty selitystä vain Pekka Viljasen lausunnossa esitetyistä kaikista seikoista. Näin olen tehnyt, koska mitään muita yksilöidymiä kysymyksiä ei minulle ole esitetty.

Jos väite Pekka Viljasen lausunnossa esiintyvistä yksilöidyistä kysymyksistä pitäisi paikkaansa, pitäisi ko. lausunnosta löytyä edes yksi kysymys, mutta koko lausunnosta ei löydy edes yhtä kysymysmerkkiä, joka viittaisi kysymykseen. Puhumattakaan selkeästi yksilöidyistä kysymyksistä. Pekka Viljasen lausunto pitäytyy kuvailemaan tapahtunutta ja lainsäädäntöä, eikä esitä kenellekään kysymyksiä.

Pekka Viljanen väittää (18.3.2021) minun todenneen, että selitykseni antamiselle annettu aika on liian lyhyt. Näin en ole todennut, vaan, että ”Pidän kyseenalaisena, että nyt selityksen jättämiselle minulle annettua aikaa voitaisiin pitää vähemmän moitittavana kuin vastaavan kirjallisen lausunnon antamiselle annettua 14 vrk aikaa kaupunginjohtajalle”, joka moite on todettu Pekka Viljasenkin lausunnossa. Olen siis vain verrannut itselleni ja kaupunginjohtajalle annettua kirjalliselle vastauksella varattua aikaa todeten ne samaksi. Tältä osin Pekka Viljasen perusteena esitetty toteamus, että minua koskeva selitysvelvoite koskee vain omaa menettelyäni, on vertailuna erikoinen, koska näinhän oli myös kaupunginjohtajan osalta. Mitä tulee Pekka Viljasen toteamukseen, että ”selitettäviä asioita ei ole kovin monta”, niin minulta pyydettiin selitystä hänen lausuntonsa ”kaikista seikoista”, ei eritellysti vain osasta niitä. Viljasen 11-sivuinen lausunto piti sisällään hyvin monia seikkoja eli asioita. Kaikkiin niihin perehtyminen olisi edellyttänyt merkittävää ajankäyttöä ja syvällistä perehtymistä erityisesti lausunnon juridisten arvioiden osalta.

Pekka Viljasen (18.3.2021) toteamus, ettei minulla selityksen antajana ole ollut tarvetta perehtyä hänen lausunnossaan viittaamiin asiakirjoihin, on hyvin erikoinen. Jos selitystä vaaditaan kaikista lausunnon seikoista, niin kyllä se kattaa silloin myös siinä viitatuksi asiakirjat. Muutoin oikeusturvani on kyseenalainen.

Pekka Viljasen mainitsemasta selityksessäni olleesta pykälänumerointia koskevasta huolimattomuusvirheestä (§ 72 / §74) olen pahoillani.

Pekka Viljanen toteaa selityksessä esittämästäni KH 22.2.2021 § 74 esittelyn lain vastaisesta puutteellisesta virkavalmistelusta, koska siitä on puuttunut päätöksen perusteena oleva asianajaja Antti Vainion muistio, että ”Mikäli näin on asianlaita, moite näyttää aiheelliselta”. Tämän jälkeen Viljanen vie päättelyn virheellisesti siihen, että selitys on pyydetty vain hänen lausunnostaan, eikä hänkään ei ole nojautunut asianajaja Vainion muistioon. Moitteeni kohdistui kuitenkin siihen, että KH 22.2.2021 § 74 selostusosan mukaan asianajaja Antti Vainion muistio on ollut perusteena esitykselle, mutta sitä ei ole liitetty esittelyaineistoon. Sillä, onko Pekka Viljanen käyttänyt ko. muistiot, ei ole mitään merkitystä. Sillä, että ko. asian valmistelun kannalta keskeinen mainittu asiakirja ei sisälly esittelyaineistoon, on juridinen merkitys.

Pekka Viljanen toteaa, että kuntalain 85 §:n mukainen ””Syytä epäillä”, ei ole korkea kynnyks, toisin sanoen selityksen pyytämismenettely on aktualisoituu melko helposti.”” Pekka Viljanen ei ole esittänyt mielipiteensä perustaksi mitään oikeustieteellistä tutkimusta tai muuta dokumentaatiota, esim. tilastoa siitä kuinka usein ko. pyytämismenettely on kunnissa aktualisoitunut. Oma käsitykseni on, että kynnyks muissa kuin ilmiselvissä virkarikostapauksissa, mistä tässä ei ole kysymys, on korkeahko, eikä ko. tapauksia ole merkittävässä määrin.

Pekka Viljasen kommentteihin liittyen hallintoprosessilain 37.3 § viittaa vain hänen lausuntoonsa (4.2.2021) jossa hän laveasti viiden kappaleen pituisesti perustelee ko. lakipykälän merkitystä myös tässä tapauksessa. Nyt hän toteaa, että ko. lakipykälä koskee viranomaisen valituksesta tehtyä

valitusta koskevaa oikeudenkäyntiä ja että nyt ei ollut kyse sellaisesta. Tästä huolimatta Viljasen mukaan asianmukaiseen päätöksen valmisteluun kuuluu, että relevanttia aineistoa ei jätetä tuomatta esiin. Viljasen lausunnon perusteella nostin selityksessäni esiin, että KH 22.2.2021 § 74 valmistelussa ja esittelyssä olisi tullut noudattaa lain edellyttämää tasapuolisuusvaadetta.

Viljasen kommentointi selitykseeni em. osalta on pelkää tosiasioihin perustumatonta ja epäloogista spekulointia. Viljanen toteaa virheellisesti, että ”Tässä tapauksessa kaupunginhallituksen esittelijällä ei tietääkseni ole ollut käytettävissään muun suuntaista selvitystä kuin minun lausuntoni.” Tämä ei pidä paikkaansa. Esittelijällä on ollut käytettävissään Viljasen lausunnon lisäksi ainakin mm. Viljasenkin toisaalla mainitsema asianajaja Antti Vainion muistio. Sitä, onko se ”muun suuntainen” kuin Viljasen lausunto on mahdotonta arvioida, koska ko. muistiota ei ole liitetty esittelyasioikirjoihin. Vainion muistiohan olisi saattanut pitää sisällään esim. maininnan, että kuntalain mukainen kunnanjohtajan luottamuksen arviointi on poliittista, eikä siten edellytä (jopa erottamisperusteiksi) juridisia perusteita. Esittelijällä olisi, niin halutessaan, ollut mahdollisuus tasapuolisuusvaade huomioiden saada myös muuta kuin Viljasen lausunnossa olevia ”kaikkia seikkoja” koskevia mielipiteitä.

Tältä osin tullaankin keskeiseen seikkaan. Viljasen kommenteista päätellen voisi ajatella, että hänen lausuntonsa olisi jotenkin arvostelusta vapaa ainoa tyhjentävästi oikea käsitys, eikä muita asiantuntijalausuntoja siksi tarvittaisi. Näinhän ei ole. Lausunto on mielipide, ja mielipiteitä voi olla useita erilaisia. Oikeustiede, jota hän edustaa, ei ole eksakti tieteenala ja tieteeseenkin kuuluu olennaisesti kyseenalaistaminen. Kuten Viljanen itsekin kommentoissaan toteaa, myös oikeudellisista kysymyksistä voi olla perustellusti eri mieltä, niin oikeustieteen tutkijoiden kuin myös tuomioistuimissa olevien ammattituomareidenkin keskuudessa. Viljasen mukaan oikeusistuimienkin ratkaisuja (jotka eivät liene vain Viljasen mainitsemia kannanottoja, vaan päätöksiä) voi kritisoida ja arvostella. Tällä perusteella Viljanen itse arvioi esim. Lapin käräjäoikeuden päätöstä. Tämä sama oikeus arvioihin Suomen kaltaisessa demokraattisessa oikeusvaltiossa on myös minulla.

Tämän jälkeen Viljanen sortuu kommentoissaan hyvin arveluttavaan asiaan ja tosiasioihin perustumattomaan allekirjoittaneen motiivien ja mielipiteiden analysointiin. Viljanen toteaa: ”Olisikohan niin, että Backmanille olisi riittänyt vain yksikin lausunto, kunhan se olisi ollut sen sisältöinen, että hänen menettelyssään ei ole ollut virheitä? Vaikuttaa siltä, että Backman edustaa näkemystä, johon asiantuntijat joutuvat aika ajoin törmäämään: Lausunto on huono ja lausunnon antaja osaamaton, jos lausunto ei ole asianomaisen toiveiden mukainen. Päinvastaisessa tapauksessa lausunto on hyvä ja lausunnon antaja pätevä asiantuntija.” Ymmärtääkseni Viljaselta ei ole pyydetty asiantuntijakommentteja mahdollisista motiiveistani, vaan juridista arviota. Edellä oleva lainaus ei täytä tätä vaadetta. Eikä hänen esittämänsä arvio pidä paikkaansa.

Kiistan jyrkästi Viljasen em. vihjailut. En ole moittinut selityksessäni Viljasen lausuntoon perustuvaa esittelyä lausunnon sisällön vuoksi, vaan siksi, ettei esittelyssä ole toteutunut lain edellyttämä tasapuolisuusvaade, eikä ole edes pyritty saamaan useampia oikeudellisia arvioita. Näiden muidenkin mielipiteiden hankkimisen keskeiseen merkitykseen palaan myöhemmin.

Viljanen näkyy ymmärtäneen, toivottavasti tahattomasti, väärin kun ilmoitan selityksessäni jättäväni Viljasen lausunnossa olevasta yleisluonteisesta luottamushenkilöiden rikosoikeudellista vastuusta koskevasta osasta selityksen antamisen oikeustieteellisen tutkimuksen ja tuomistuinlaitoksen varsinaisten asiantuntijoiden käsiin. Viljanen väittää tämän todistavan minun kyseenalaistavan

hänen asiantuntemuksensa. Näinhän en totea, vaan päinvastoin selkeästi totean, että minulla ei ole edellytyksiä ottaa kantaa hänen esittämiinsä yleisiin rikosoikeudellisiin näkemyksiinsä, vaan jätän sen alan asiantuntijoiden tehtäväksi. En siis kyseenalaista tältä osin hänen asiantuntemustaan, vaan omani.

Viljanen on kommentoissaan oikeassa, että selitykseeni sisältyvä toteamus, ettei hänen lausuntonsa sisältäisi mainintaa Lapin käräjäoikeuden päätöksestä, on virheellinen. Ollen pahoillani, että en havainnut kyseistä, ei tosin Viljasen mukaan ”selvästi mainittua”, vaan alaviitteen lopussa olevaa mainintaa, jossa Lapin käräjäoikeuden syytteet hylkäävän päätöksen perusteluita moitittiin kelvottomiksi.

Viljasen kommentointi aiheuttaa huolestuttavan kysymyksen, kokeeko hän olevansa jotenkin osapuolena tässä prosessissa. Näinhän ei ole, vaan olen antanut selitykseni kaupunginhallitukselle, en Viljaselle. Tämän vuoksi Viljasenkin olisi tullut pitäytyä kommentoissaan neutraalisti ottamaan kantaa vain juridisiin näkökohtiin.

Kommentoidessaan, että olen ”keskittynyt viemään keskustelun asiasta täysin sivuraiteille pyrkien saattamaan minut asiantuntijalausunnon antajana arveluttavaan valoon” Viljanen syylistyy samaan mistä hän minua syyttää. En ole kokenut osallistuvani ”keskusteluun” hänen kanssaan, vaan olen antanut täsmälleen pyydetysti kaupunginhallitukselle selityksen Viljasen lausunnon kaikista asioista. Kun totean siinä, että Viljasen asiantuntijanäkemys ei ole ehdoton totuus, vaan esim. Kittilän tapauksessa lainsäädäntöä minua huomattavasti paremmin tuntevat Lapin käräjäoikeuden tuomarit ovat päätyneet Viljasen kannasta poikkeavaan ratkaisuun, ei se ole vain mielipiteeni, vaan tosiasia, jonka esille tuominen lienee perusteltua. Perusteltua siksi, että osoitan, että Kittilän tapauksessakin olisi voitu päätyä aivan toisenlaiseen käräjäoikeuden päätökseen, jos olisi tukeuduttu yksipuolisesti vain yhteen, esim. Viljasen asiantuntijalausuntoon.

Viljasen toteamus, että väitteeni ovat ”poikkeuksellisen kovia ja perusteettomia” on edellä olevankin perusteella erikoinen. Ensinnäkin, en esitä väitteitä, vaan edellä olevaan perustuen oikeutetun mielipiteeni hänen lausuntonsa painoarvosta. Toisaalta, politiikassa ja oikeusistuimessa saadun pitkäaikaisen kokemuksen perusteella olen tottunut, toisin kuin kenties tutkijayhteisössä, todellisiin koviin ja perusteettomiin väitteisiin, joten uskallan kokemuksesta sanoa, että sellaisista ei tässä yhteydessä ole kysymys.

Viljasen esille tuomaan omaan työuransa esittelyyn en ota kantaa, koska en tiedä, onko kaupunginhallitus pyytänyt häneltä siltä osin lausuntoa tai kommentointia. En myöskään ota kantaa Viljasen kommenttiin, ”Pidän Backmanin kommentointia roolistani lausunnon antajana melkoisena riman alituksena.”, koska en ymmärrä tuonkaan kommentin olevan ainakaan sanamuodoltaan millään tavalla häneltä pyydetty juridinen asiantuntijakommentti. Itse en ole selityksessäni käyttänyt miltään osin vastaavia ilmauksia.

Viljanen huomauttaa useaan otteeseen, ettei hän ole ottanut kantaa siihen, onko Savonlinnassa syytä ryhtyä rikosoikeudellisiin toimenpiteisiin vai ei. Hän toteaa myös aivan oikein, ettei hän ole väittänyt mitään kenenkään syylistymisestä virkarikokseen. Viljasen mukaan ”Kokonaan eri asia sitten on, onko menettelyvirheen johdosta, ottaen huomioon muun muassa siitä mahdollisesti aiheutunut vahinko tai vahingon aiheutumatta jääminen, asiallisesti perusteltua ryhtyä rikosoikeudellisiin toimenpiteisiin.” Käsittääkseni mitään tällaista selvitystä tai arviota ei ole tehty,

vaan ainoa asiakirjoista ilmenevä pysyvä haitta on Viljasen lausunnossa todettu kaupunginjohtaja Laineen ns. turha työ 27-sivuisen muistion laatimisessa. Sitä ei voitane pitää asiallisena perusteena ryhtyä rikosoikeudellisiin toimenpiteisiin.

Viljanen toteaa, että selitykseni toteama ”Viljanen yhdistää myös virheellisesti ja perusteettomasti 9.11.2020 kaupunginhallituksen § 420 käsittelyn ja 30.11.2020 kaupunginvaltuustossa tehdyn aloitteen tilapäisen valiokunnan asettamisesta.” olisi perusteeton. Näin ei ole. Selvityksessäni kommentoin asiaa tietysti vain omalta osaltani. ”Virheelliseksi ja perusteettomaksi yhdistämisen tekee se, että esim. allekirjoittanut ei allekirjoittanut ko. valtuustoaloitetta. Tämäkin todistaa, että Viljasen muistiossa esitetty päättelyketju 9.11.2020 § 420 motiivien osalta on vailla mitään oikeudellista tai tosiasiallista todellisuuspohjaa.” En voi ottaa kantaa muiden osalta, mutta minun osaltani ko. valtuustoaloitetta ei voi Viljasen tavoin käyttää miltään osin todisteluna esim. kaupunginjohtajan vahingoittamistarkoituksesta.

Selvityksessäni totean hyvin yksiselitteisen selvästi ”Täysin perusteeton ja virheellinen väittäminen on Viljasen esiin nostama tarkoitus vahingoittaa tai tuottaa haittaa toiselle, tässä tapauksessa kaupunginjohtaja Janne Laineelle.” Viljanen sivuuttaa kommentoinnissaan tämän toteamukseni kokonaan, vaikka se on keskeisin asia, josta minulta käsittääkseni selitystä kuntalain 85 § perusteella pyydettiin.

Viljanen kommentoi esille nostamaani hallintolain 33 § mukaista edellytystä, ”Asianosaiselle on ilmoitettava, ettei määräajan noudattamatta jättäminen estä asian ratkaisemista.”. Viljasen kommentti, että ilmoituksen laiminlyömisellä ei ole merkitystä, on hämmäntävä. Kyseisessä laissa todetaan, että ”on ilmoitettava”. Ilmoittamisvelvollisuus on siis ehdoton, ei harkinnanvarainen. Viljanen päättelee, että ilmoitusvelvollisuuden merkitys konkretisoituisi vasta siinä vaiheessa, että joku ei antaisikaan selitystä, ei voine pitää paikkaansa. Olisinko siis minäkin voinut jättää selityksen antamatta luottamalla siihen, että minua kuultaisiin uudelleen tai että minua kohtaan ei voitaisi muuten ryhtyä toimenpiteisiin. Tämän asian valmistelu, esittely ja päätöksenteko muutoinkin huomioiden en olisi voinut em. kaltaiseen päättelyyn luottaa.

Viljanen toteaa osaltani vielä lopuksi, että olen jättänyt antamatta selityksen, miksi olen toiminut kuten olen toiminut asiassa, jota hän lausunnossaan on käsitellyt. Ensin totean, että en ole antanut selitystäni Pekka Viljaselle, vaan kaupunginhallitukselle. Sen vuoksi ei ole Pekka Viljasen tehtävä arvioida, olenko vastannut riittävästi tai oikein hänen lausunnossaan käsittelemiinsä asioihin. Toisaalta, kuten aiemmin totesin, Viljasen lausunto ei sisällä ensimmäistäkään kysymystä. Kolmanneksi, olen mielestäni antanut vähintäänkin riittävän laajan selityksen kaupunginhallituksen edellyttämällä tavalla. Neljänneksi, selitykseni saanee pitää sisällään, toisin kuin Viljanen antaa ymmärtää, havainnot kaupunginhallituksen ja Viljasen tekemistä virheistä. Oikeus virheiden toteamiseen ei voine olla Suomen kaltaisessa oikeusvaltiossa vain lausunnonantajalla.

Viljasen kommentoinnin yhteenvedon osalta totean, että yhdyn hänen käsitykseensä, että kaikki ovat erehtyväisiä. Viljasen lausunnon tulkinnan osalta totean, että olen pyrkinyt tulkitsemaan ja kommentoimaan sitä juridisena asiantuntijalausuntona kirjaimellisesti. Toisin kuin Viljanen tulkitsee, en toimi ”hyökkäys on paras puolustus” sanonnan mukaisesti. Pikemminkin pyrin toimimaan tinkimättömästi lain ja minulle osoitetun pyynnön mukaisesti. Pidän valitettavana, jos Viljanen virheellisesti tulkitsee sen hyökkäykseksi esim. häntä kohtaan ja sen perusteella asettaa toimintani kommentoimallaan tavalla kyseenalaiseksi.

Yhdyn Viljasen toteamukseen Paasikiven viisaudesta tosiasioiden tunnustamisesta. Myös Mauno Koiviston viisaus ”Ei pidä provosoitua, kun provosoidaan” on hyvä ohjenuora.

Yhdyn Viljasen loppuarvioon ja vahvaan suositukseen: ”Tunnustettakoon tosiasiat ja toimitakoon vain niiden pohjalta”. Tosiasia on, että kaupunginhallituksen kokouksessa 9.11.2021 § 404 on tapahtunut menettelyvirhe, jonka johdosta kaupunginhallitus on 7.12.2020 § 465 itseoikaisuna poistanut päätöksensä § 420. Kuten Viljanen toteaa (4.2.2021), ”Päätöksen poistaminen on lopputuloksen osalta oikea toimenpide,..”. Mahdolliset muut epäilyt toimintaani ja motiivejani kohtaan olen selkeästi tosiasioiden vastaisina kiistänyt. Olen luottavaisempi kuin Viljanen, että tosiasioiden tunnustamisen tältä osin ei pitäisi olla kenellekään ylivoimaista.

Lopuksi on syytä todeta kaupunginhallituksen 31.3.2021 § 154 esityslistan sisältävän seuraavat kaupunginhallituksen huomiota kaipaavat havainnot:

Kaupunginhallitus ei voi hyväksyä esittelijän esitystä, koska se viittaa vain selostusosaan, jossa on useita vaihtoehtoisia ratkaisuja. Päätöksenteon on perustuttava selkeään virkavastuuseen esittelyyn ja esitykseen.

Kuten jo alussa totesin, päätös ei voi olla kollektiivinen, vaan eri henkilöiltä eri asioista pyydettyjen selitysten osalta erilliset.

Selostusosan vaihtoehto 1. sisältää maininnan kuntalain 85 § mukaisesta ”virheellisestä toiminnasta”. Kuntalain 85 § ei tunne ko. käsitettä ”virheellinen toiminta”, vaan tässä tarkoitettaneen kuntalain ko. pykälän mainintaa ”muuten menetellyt siinä velvollisuuksiensa vastaisesti”.

Selostusosan vaihtoehto 2. pitää sisällään ilmaisun ”ilmeinen virkarikos”. Sellainen ei voine olla kysymyksessä, koska viitattu kuntalain 85 § toteaa, että ”Asiasta on viipymättä tehtävä rikosilmoitus, jos kysymyksessä on ilmeinen virkarikos”. Nyt epäilyn kohteena olevasta mahdollisesta virkarikoksesta on kulunut jo (9.11.2020 – 31.3.2021) lähes viisi kuukautta, joten ei voitane puhua ”viipymättä” tapahtuvasta rikosilmoituksesta.

Savonlinnassa, 29.3.2021

Anja Backman

Kaupunginhallituksen jäsen